

Evangelí de la festa de sant Bartomeu, apòstol: “Coses més grans veuràs!”

Evangelí i comentari de la festa de sant Bartomeu, apòstol.
“Coses més grans veuràs!” La trobada de Bartomeu amb Jesús ens recorda la llibertat de Déu, que sorprèn les nostres expectatives i ens obre horitzons inesperats.

Evangelí (Jn 1, 45-51)

Felip va trobar Natanael i li digué:

—Hem trobat aquell de qui van escriure Moisès, en els llibres de la Llei, i també els profetes: és Jesús, fill de Josep, de Natzaret.

Natanael li replicà:

—De Natzaret en pot sortir res de bo?

Felip li diu:

—Vine i ho veuràs.

Quan Jesús veié Natanael que venia cap a ell, digué:

—Mireu un autèntic israelita, un home que no enganya.

Natanael li digué:

—D'on em coneixes?

Jesús li respon:

—Abans que Felip et cridés, t'he vist sota la figuera.

Li diu Natanael:

—Rabí, tu ets el Fill de Déu, tu ets el Rei d'Israel.

Jesús li digué:

—¿Creus només perquè t'he dit que t'havia vist sota la figuera? Coses més grans veuràs!

I afegí:

—En veritat, en veritat us ho dic: veureu obert el cel, i els àngels de Déu pujant i baixant sobre el Fill de l'home.

Comentari

Sant Joan explica que entre els primers deixebles de Jesús hi havia alguns amics i germans d'aquells als que el Mestre havia cridat personalment. Andreu presenta el seu germà Pere i Felip porta

Natanael, tradicionalment identificat amb l'apòstol Bartomeu.

En un simpàtic intercanvi de paraules, davant d'un Natanael escèptic sobre la possibilitat que el Messies vingués d'un poble tan remot com Natzaret, Felip aconsegueix organitzar una trobada amb Jesús.

La insistència de Felip, “Vine i ho veuràs”, que té sentit només en una perspectiva d'amistat i de confiança mútua, mena el nou deixeble a la conversió.

Com Natanael, a tots ens cal l'experiència viva de Jesús. Tot i que normalment la vida cristiana comenci amb l'anunci que ens arriba a través d'un o de diversos testimonis, és important arribar aviat a una relació personal amb Jesús.

La franquesa de Natanael porta el Senyor a lloar en veu alta un “home

que no enganya”, i obre un diàleg que acaba per conquerir el cor del nou deixeble.

Jesús coneix la vida íntima de Natanael, potser una oració adreçada a Déu sota una figuera. Estar sota la figuera recorda una expressió que es troba diverses vegades a l'Antic Testament per indicar una situació de tranquil·litat: “Tothom podia seure sota la seva parra i sota la seva figuera, sense por de ningú.” (1 *Ma* 14, 12).

No sabem quin estil de vida portava Natanael abans de la crida que li va canviar la vida. Podem imaginar, com es veu en la seva actitud sincera i una mica desil·lusionada, que estigués esperant aquesta trobada però sense buscar-la amb prou il·lusió.

La crida de Bartomeu ens recorda la llibertat de Déu, que sorprèn les nostres expectatives apareixent

precisament on no ho esperàvem, de vegades en la nostra tranquil·litat, sota una figuera. Si ens deixem conquerir per Jesús, arribarem a veure “coses grans” a la nostra vida i a la vida dels altres.

Giovanni Vassallo // Nine
Koepfer - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-de-
la-festa-de-sant-bartomeu-apostol-coses-
mes-grans-veuras/](https://dev.opusdei.org/ca/gospel/evangelis-de-la-festa-de-sant-bartomeu-apostol-coses-mes-grans-veuras/) (08/08/2025)